

ve sv. pesm.) — „Jezus je vstal od smerti“ (glej Dolinarjeve pesm. in nap. od praznikov;) — potem „Te Deum laudamus“ — ali „Hvala bod gospod Bogu!“ (glej Potočnikove sv. pesm.)

Za velikonoč: Pri darovanji: „Zveličar naš je vstal iz groba!“ (glej Potočnikove sv. pesm.), — „Kristus je z groba sam“ (glej Dolinarjeve nedeljske pesm. in nap.) i. t. d. (tudi stare lepe pesmi naj se vversté). Za velikonočni ponedeljek: Pri darovanji: „Jezus je vstal od smerti (kakor v saboto) i. t. d.

Postna.

Tje v Getzeman' se ozmimo,
Kjer zveličar naš kleči!
Ž njim v britkosti se vtopimo, —
Naša teža ga mori. —
Pot kervavi ga zaliva,
Žalost terga mu serce;
Vendar pa — ljubezen živa —
V smert za naše gre dolgé.

Ljud njegov ga zasramuje,
Toži kot krivičnika;
S ternjem krona, in ga suje,
Križ mu za ljubezen dá.
Ranjen ves in omagljivo
Gre na hrib še zadnjo pot;
Tak se trudi ljubeznjivo,
Reši da človeški rod.

Za sovražnike še moli,
Milost dá razbojniku,
Materi pa sina voli, —
Jo zročuje Janezu.
Žejo svojo naznanjuje,
Dušo zroča Bógu še,
Tak rešenje dopolnjuje, —
Nagne glavo — umerje.

Tu pod križem solze limo,
Zavolj nas se to godi!
Rane svete poljubimo,
Počastimo rešnje kri!
Češen bod', zveličar mili!
Češen tvoj presveti križ!
S smertjo tvojo smo dobili
Zopet srečni paradiz. —

A. P.

Slovo. *)

Poslovenil J. Levičnik.

Oj kak grenek tužen je ločitve britki čas! —
Oj kak milo resno poje strune zadnji glas! —
Solza vid zaliva, vmira sree trepejoče,
Sreče stanovitne tu nam najdit ni mogoče. —
Bog vas obvar! če več se tu ne vidimo!

*) Premilo to pesmico, ki pa je — menda zavoljo nemškega originala — po nemških krajih bolj znana, kot doma, je zložil z žalostnim napevom vred nekaj ur pred svojo smertjo slavnoznani nekdanji učenik Tomaževič v Terziču. Bil je ta mož posebno izversten orglavec, zakaj moj učenik, gospod Rihar, mi je navadno vselej, kadar mi je kaki težji nauk c

Grenka je resnica, da življenje senca je, —
 Kar rodi nam zemlja, naglo zopet mine vse.
 Upanje edino nam blišči ko zvezda mila,
 Da odperla vrata v boljši dom nam bo — gomila.
 Bog vas obvar'! če več se tu ne vidimo!

Slovknica. *)

Perva slovka.

Jest važna znajdba sem, pa stara že,
 Ki vtelesujem misli, želje vse,
 In jih živim čez tisuče še lét,
 Pošiljam v razni noši križem svet.
 Umljiv pa sem le znancom, ker — ves nem —
 Ne govorim ušesom, le očem.

Zadnje dve.

Mé dve pa kerstno sve le žensk imé,
 Ki — saj po Krajskem — so naj bolj gosté:
 Večkrat pri hiš' po dve, po tri — sestré,
 Če po že umerli druge se rodé.

Vse tri.

Če nas vse tri zadrugama zverstiš,
 Pa prvo, v pótni noši le, dobiš;
 Navadno sporočila nosimo
 Med dvema sem ter tje — za naglico;
 Večkrat je prva delo zadnjih dveh,
 Ki nosimo ga skupšina vsih treh.

Balantinov.

muziki razkladal, ponavljal besede: „To reč težko da umé na Krajskem kak organist, — k večemu Tomaževic v Teržicu.“ — Če je komu zmed slov. učenikov ali sploh rodoljubov življenje rajnega g. Tomaževica kaj bolj znano, naj to popiše, da se ohrani spomin rajnega, ter otme pozabljivosti. Zalestno je, da se po Krajskem zasluge učiteljev tako malo spoznane in obračtane. — Živeli so v novejšem času Tomaževic, Švert, Bernard Tomšič, Frater Robert Vončina, Alojzi Potočnik, Marka Podobnik, ki so bili verli možje, in komaj se je omenilo, da so umerli, ali pa še to ne. — Ali bi ne bilo prav, da bi se popisalo življenje takih mož v ogledalo in posnemo mladim učenikom? Komur je kaj o zgoraj imenovanih ali še drugih slavnihih možeh znanega, naj nikar ne molči, ampak naj zapiše to iz ljubezni do rajnih bratov in na čast svojega stanu.

Pis.

*) Slovknica (Silbenrättsel, Charade) je zastavica po posamnih slovkah kake besede, n. pr.: Gre-gor, goz-dar, kolo-voz, vino-grad, častilakomnost i. t. d.

Pis.